

Dosarul nr. 1ra-1309/2020

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. O. Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Negru, I. Mănăscuță, S. Gîrbu)

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:

Judecătorii:

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Galina Stratulat

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor dosarului, recursul ordinar declarat de către partea vătămată Oleg Brega, prin care se solicită casarea deciziei din 12 decembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui

Babenco Andrei XXXX,

învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 08.08.2012 -27.12.2013

instanța de apel: 11.03.2014 - 25.06.2015

instanța de recurs ordinar:09.02.2016- 07.06.2016

instanța de apel: 18.08.2016 - 30.05.2017

instanța de recurs ordinar:20.07.2018 -19.03.2019

instanța de apel:24.06.2019-12.12.2019

instanța de recurs ordinar:13.05.2020-15.07.2020

a c o n s t a t a t:

1.Prin sentința din 27 decembrie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, Andre Babenco a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Oleg Brega, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2.În sentință, prima instanță a constatat că, Andrei Babenco a fost învinuit de către organul de urmărire penală că, la 29 iulie 2011, aproximativ la ora 12:00, în incinta Universității Slavone, amplasată pe str. Florilor, nr. 28!, mun. Chișinău, în urma unui conflict manifestat prin cuvinte pe ton înalt de înjosire a onoarei și demnității lui Oleg Brega, produs dintre ultimul pe de o parte și Andrei Babenco pe de altă parte, în prezența lui Anatol Tcaci, Ivan Lașco și Anatolie Sajin, din motivul că Oleg Brega, în vederea investigării unui caz jurnalistic, înregistra

imagini video cu camera de luat vederi de model „Sony HDR-XR 520 E”, urmărind scopul încălcării grosolane a ordinii publice, însoțită de acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, manifestată prin intenția de deteriorare a bunurilor lui Oleg Brega, s-a apropiat de acesta și, în mod intenționat, în prezența altor persoane aflate în holul universității, a aplicat o lovitură cu mâna peste camera de luat vederi de marcă „Sony HDR-XR 520 E”, în rezultatul căreia a deteriorat-o, prin ce i-a cauzat lui Oleg Brega un prejudiciu material în mărime de 4475 de lei. În momentul aplicării loviturii de către Andrei Babenco peste camera de luat vederi de model „Sony HDR-XR 520 E”, care era atârnată de gâtul lui Oleg Brega, aceasta l-a lovit în regiunea pieptului și i-a cauzat ultimului, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1960/D din 09.08.2011, vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Organul de urmărire penală, a încadrat acțiunile lui Andrei Babenco în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Oleg Russu și de către partea vătămată Oleg Brega.

-procurorul, prin apelul declarat la 10 ianuarie 2014, a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Andrei Babenco să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă, în mărime de 700 unități convenționale, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată Oleg Brega și cu încasarea de la Andrei Babenco a sumei de 70 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei medico-legale;

-partea vătămată Oleg Brega, prin apelul declarat la 10 ianuarie 2014, a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Andrei Babenco, cu admiterea integrală a acțiunii civile. Suplimentar la 28 februarie 2014, a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței din 27 decembrie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri conform regulilor stabilite pentru prima instanță prin care Andrei Babenco să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de privațiune de libertate, admiterea integrală a acțiunii civile cu încasarea de la inculpatul Andrei Babenco în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 4475 de lei, ce ține de deteriorarea camerei de luat vederi „Sony HDR-XR 520 E”, a prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei, suma de 70 de lei, plata pentru efectuarea expertizei medico-legale, casarea încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și anularea ordonanței din 09.07.2012 a Procuraturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău, prin care au fost scoși de sub urmărire penală Anatolie Sajin, Anatolii Tcaci, Ivan Lașco și Andrei Babenco din lipsa elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal, audierea în calitate de martor a Iuliei Cernei.

3.1. În argumentarea apelului declarat, procurorul a menționat că:

-prima instanță eronat a apreciat probele administrate legal în cadrul urmăririi penale și prezentate spre examinare, ca rezultat concluzionând pripit asupra

achitării lui Andrei Babenco;

-la adoptarea sentinței, prima instanță nu a luat în considerare declarațiile părții vătămate, ale martorilor, cât și alte probe prezentate de partea acuzării, or, în ședința de judecată însuși inculpatul Andrei Babenco a declarat că a dorit să-i cauzeze leziuni corporale părții vătămate Oleg Brega (a vrut să-i rupă degetul), fapt care determină că acțiunile lui erau huliganice;

-inculpatul Andrei Babenco dacă dorea evitarea conflictului, urma să apeleze organele de poliție de la început, însă ultimul din intenții huliganice l-a lovit pe Oleg Brega, cauzându-i vătămări corporale și deteriorându-i camera de luat vederi;

-din înregistrările video se observă cu claritate cum inculpatul Andrei Babenco, fără un anumit motiv, i-a aplicat lovitura lui Oleg Brega, iar peste câteva minute l-a atacat din nou, deși, organul de poliție a fost sesizat de către alte persoane după ce inculpatul Andrei Babenco i-a aplicat lovitura lui Oleg Brega.

3.2.În argumentarea apelului declarat, partea vătămată Oleg Brega a menționat că:

-prin probele administrate la etapa urmăririi penale, și anume, înregistrările video, ridicate prin ordonanța de anexare la cauza penală: a unui disc CD-R de model LG cu înregistrările video de la Universitatea Slavonă din 29. 01.2011 (Vol. I, f.d.44) și prin procesul - verbal de examinare a obiectului din 04.08.2011 (Vol.I, f.d.36), sunt detaliat descrise toate acțiunile înregistrate video, prin care se atestă că Andrei Babenco avea comportament violent, manifestat prin obrăznicie deosebită față de el cu utilizarea unor cuvinte injurioase și cu aplicarea unei lovituri asupra camerei de luat vederi, după care înregistrarea se întrerupe;

-prima instanță a pus la baza sentinței de achitare declarațiile subalternilor inculpatului Andrei Babenco, care activează în cadrul Universității Slavone și anume ale lui Anatolie Sajin, Anatolii Tcaci, Ivan Lașco, care au avut statut de bănuț în cadrul cauzei penale la etapa urmăririi penale și care urmau a fi apreciate critic, or, acestea se contrazic prin imaginile video înregistrate la fața locului în momentul conflictului;

-prima instanță neîntemeiat a dat apreciere critică înregistrărilor video, bazându-se pe raportul de constatare tehnico-științifică nr.1128 din 24.05.2012, care, în final, nu compromite cu nimic valoarea probantă a înregistrărilor;

-prima instanță eronat a apreciat critic declarațiile martorului Iulia Cernei, date în cadrul urmăririi penale, constatând că acestea nu se confirmă prin înregistrarea video, declarațiile părții vătămate Oleg Brega și ale martorilor audiați în instanță, ceea ce nu corespunde circumstanțelor cauzei, întrucât declarațiile acestui martor coroborează cu cele ale părții vătămate Oleg Brega, fiind confirmate și prin înregistrarea video;

-prin probele prezentate de acuzare a fost demonstrată întrunirea în acțiunile inculpatului Andrei Babenco a laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate, fiind constatată săvârșirea acțiunii, cât și intenția de a provoca leziuni corporale părții vătămate Oleg Brega, de a înjosi demnitatea și reputația acestuia, acțiunile fiind îndreptate spre reacția publicului, în loc public și în prezența publicului.

4.Prin decizia din 25 iunie 2015 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, pronunțată integral la 17 iulie 2015, au fost admise apelurile declarate de către procuror și de către partea vătămată Oleg Brega, a fost casată sentința și pronunțată

o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care:

Andrei Babenco a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4000 de lei.

Acțiunea civilă în partea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului acesteia să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, iar în partea prejudiciului moral a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Andrei Babenco în beneficiul părții vătămate Oleg Brega a sumei de 5000 de lei.

A fost respinsă, ca fiind nefondată, cererea depusă de către partea vătămată Oleg Brega împotriva încheierii din 03 iulie 2013 Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

4.1.În motivarea soluției emise, instanța de apel a constatat că, prima instanță a dat o apreciere greșită probelor legal administrate, ceea ce a dus la adoptarea soluției pripite de achitare a inculpatului Andrei Babenco.

Instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului Andrei Babenco, deși, nu a fost recunoscută de către acesta, a fost demonstrată integral prin probele acumulate de către organul de urmărire penală, cercetate în instanța de fond și verificate de către instanța de apel și anume prin: declarațiile părții vătămate Oleg Brega și ale martorului Iulia Cernei; procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 02.08.2011, conform căruia partea vătămată Oleg Brega a solicitat să fie trași la răspundere penală factorii de decizie ai Universității Slavone, amplasată în mun.Chișinău, str. Florilor, nr.28/1, care la data de 29.07.2011, ora 12:00, l-au agresat în incinta instituției (Vol.I, f.d.4); înștiințarea la nr. 902, cu informația cu nr. 8984 din 29.07.2011, conform căreia a fost recepționată la data de 29.07.2011, ora 12:33, cu conținutul „str. Florilor, 28/1, Universitatea Slavonă, paza particulară împreună cu Babenco Andrei au conflict cu Cernei Iulia și Brega Oleg, a sunat Machidon Maria” (Vol.I, f.d.11); raportul de examinare medico-legală nr. 3845 din 03 august 2011, conform căruia în rezultatul examinării medico-legale, la partea vătămată Oleg Brega s-au constatat echimoze multiple pe torace, brațul drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate - ce se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, iar luând în considerare localizarea multipolară a leziunilor corporale, formarea lor în rezultatul căderii se exclude (Vol.I, f.d. 18); actul nr. 178722 din 02.08.2011, conform căruia Oleg Brega s-a adresat pentru repararea camerei de luat vederi „Sony HDR-XR 520 E”, la care era deteriorat display-ul, achitând în avans suma de 4475 de lei (Vol.I, f.d. 23a); procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.08.2011, conform căruia a fost examinată camera de luat vederi „Sony HDR-XR 520 E”, de culoare întunecată, care are display-ul deteriorat (Vol.I, f.d.30-31); procesul-verbal de examinare a obiectului din 04.08.2011, conform căruia a fost supus examinării discul CD-R, de model „LG”, seria 3112MI021LH09198, cu înregistrări video de la Universitatea Slavonă din 29.07.2011 (Vol.I, f.d.36-43); raportul de expertiză medico-legală nr.1960/D din 09.08.2011, conform căruia la cercetarea datelor prezentate pe numele cet. Oleg Brega, s-au constatat echimoze multiple pe torace, brațul drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur contondent, posibil în timpul și circumstanțele

indicate, ce se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, iar luând în considerație localizarea multipolară a leziunilor corporale - formarea lor în rezultatul căderii, se exclude (Vol.I, f.d. 77).

Apreciind în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală materialul probator nominalizat, instanța de apel a reiterat că probele acumulate sunt relevante, admisibile și confirmă integral învinuirea adusă inculpatului Andrei Babenco în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, acțiunile acestuia au fost întreprinse față de partea vătămată Oleg Brega în loc public și în prezența altor persoane, ceea ce denotă cert și fără echivoc caracterul de obraznicie deosebită și lipsă vădită de respect față de societate, acțiuni ce au lezat interesele legitime ale părții vătămate de a nu fi agresată în public, în consecință fiind încălcată ordinea publică.

Referitor la argumentele inculpatului Andrei Babenco, precum că partea vătămată Oleg Brega a avut un comportament agresiv și provocator, instanța de apel le-a respins și a menționat, că acest fapt nu justifică acționarea contrar normelor unanim recunoscute a ordinii publice și nici nu-i justifică comportamentul agresiv față de partea vătămată, iar opinia inculpatului față de acțiunile pretins ilegale ale părții vătămate la data și circumstanțele nominalizate, nu constituie temei pentru agresarea acesteia, ci urmau a fi succedate de aplicarea modalităților legale de soluționare a conflictului.

În acest context, instanța de apel a relevat că inculpatul Andrei Babenco nu a aplicat metodele legale în cadrul conflictului creat, organele de poliție fiind apelate la solicitarea martorului Iulia Cernei și nu la solicitarea inculpatului sau la indicația acestuia, ceea ce confirmă caracterul infracțional al acțiunilor inculpatului.

Instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului Andrei Babenco, deși, nerecunoscută de către acesta, a fost demonstrată integral prin probele expuse, iar nerecunoașterea vinei și argumentele invocate în acest sens au caracter declarativ, scopul cărora este evitarea consecințelor penale ale faptelor comise, motiv pentru care poziția inculpatului a fost apreciată critic. În acest sens, instanța de apel a considerat că, nerecunoașterea vinovăției, nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate în prima instanță și verificate în ședința instanței de apel, demonstrează pe deplin vina acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a indicat că a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, art. 7, art. 61 și 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se califică ca mai puțin gravă, de motivul acestei, de persoana celui vinovat, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, este pentru prima dată tras la răspundere penală, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și a ajuns la concluzia că restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane vor fi realizate prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de amendă în mărime de 200 de unități convenționale, echivalentul sumei de 4000 de lei, pedeapsă pe care instanța a apreciat-o ca fiind echitabilă în raport cu fapta comisă și scopul pedepsei penale.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată în cauză, instanța de apel s-a referit la prevederile art. 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, art. 1422 alin. (1) și art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil, specificând dispozițiile acestor și a considerat ca

fiind parțial întemeiate pretențiile părții vătămate Oleg Brega privind încasarea despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat, dat fiind faptul constatării cu certitudine că prin acțiunile inculpatului Andrei Babenco, părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice, comportamentul îndreptat împotriva acestuia cauzându-i suferințe psihice. Astfel, instanța de apel a considerat ca fiind echitabilă și suficientă încasarea din contul inculpatului Andrei Babenco, în beneficiul părții vătămate Oleg Brega, a sumei de 5000 de lei în calitate de compensație pentru prejudiciul moral cauzat.

Referitor la cerința din apelul declarat de partea vătămată Oleg Brega privind casarea încheierii din 03.07.2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și anularea ordonanței din 09.07.2012 a Procuraturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău, prin care au fost scoși de sub urmărire penală Anatolie Sajin, Anatolii Tcaci și Ivan Lașco din lipsa elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a respins-o, deoarece din materialele cauzei a fost constatat că partea vătămată Oleg Brega a depus plângerea privind anularea ordonanței procurorului din 09.07.2012 la data de 13.06.2013, adică cu omiterea termenului instituit de art. 313 alin.(3) Cod de procedură penală. Suplimentar, instanța de apel a menționat că ordonanța contestată urma a fi înaintată în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, în fața judecătorului de instrucție, astfel nefiind identificate temeiuri pentru anularea încheierii primei instanțe.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat și argumentul invocat de apelant, precum că acesta nu a cunoscut despre ordonanța nominalizată, deoarece el a fost informat despre finalizării urmăririi penale și trimiterii cauzei în instanța de judecată doar privind acuzarea lui Andrei Babenco de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a menționat că înaintarea plângerii indicate la 13 iunie 2013 în cadrul cauzei penale de învinuire a lui Andrei Babenco în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, în care anterior acestei date s-au desfășurat ședințele de judecată din 23 noiembrie 2012 și din 25 ianuarie 2013, denota suplimentar că părții vătămate Oleg Brega nu i-a fost îngădit dreptul de a lua cunoștință de materialele cauzei, cunoscând deja cu certitudine că, în dosarul expedit în instanță, figurează ca învinuit doar Andrei Babenco. Rezultând din acest aspect, instanța de apel a considerat că lipsa unei diligențe corespunzătoare în inacțiunile părții vătămate Oleg Brega urma a fi imputată doar acestuia, în condițiile în care a beneficiat de toate drepturile prevăzute de legislația procesual penală.

5.Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către partea vătămată Oleg Brega și de către avocatul Iurie Frunză, în numele inculpatului Andrei Babenco.

-partea vătămată Oleg Brega, prin recursul ordinar declarat la 14 august 2015, a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei în privința inculpatului Andrei Babenco cu pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului Andrei Babenco să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de privațiune de libertate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, dat fiind circumstanțele agravante evidente, infracțiune pe bază de ură etnică, săvârșită în grup, de o persoană cu funcții de răspundere; casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea admiterii în principiu a acțiunii civile referitor la prejudiciul material cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală acțiunii

civile înaintate, cu încasarea de la inculpatul Andrei Babenco a sumei de 4475 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin deteriorarea camerei de luat vederi, a sumei de 70 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei medico-legale; casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii prejudiciului moral cu pronunțarea unei noi decizii de încasare a prejudiciului moral în sumă de 45000 de lei, cu menținerea deciziei instanței de apel în partea încasării prejudiciului moral de 5000 de lei; casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii ca fiind nefondată a cererii depuse de Oleg Brega împotriva încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi decizii de casare a încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, ca fiind neîntemeiată și nemotivată și anularea ordonanței emise la 09 iulie 2012 de procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Anatolie Sajin, Anatolii Tcaci, Ivan Lașco și Andrei Babenco, din lipsa elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal;

-avocatul Iurie Frunză, în numele inculpatului Andrei Babenco, prin recursul ordinar declarat la 13 august 2015, a solicitat admiterea recursului ordinar, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

5.1.În argumentarea recursului declarat, partea vătămată Oleg Brega a invocat următoarele motive:

-la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, astfel, aplicându-i cea mai blândă pedeapsă posibilă din cele prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, motivând insuficient de ce anume această pedeapsă a fost stabilită inculpatului;

-instanța de apel eronat a ajuns la concluzia precum că pedeapsa cu amendă în privința inculpatului își poate atinge scopul său, deoarece inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate și nu a colaborat cu organul de urmărire penală;

-este neîntemeiată soluția instanței de apel privind respingerea ca fiind nefondată a cererii depuse de partea vătămată Oleg Brega împotriva încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, din motiv că partea vătămată a avut dreptul să o conteste, deoarece cererile care nu s-a reușit de a fi înaintate la etapa urmăririi penale, se înaintează la judecarea cauzei;

-sunt eronate și constatările instanțelor de fond și de apel, prin care se susține că partea vătămată nu a fost atacată de careva persoane, or, la baza acestor concluzii au fost puse declarațiile martorilor subordonați inculpatului, care au fost combătute prin înregistrările video de la locul faptei și declarațiile martorului Iulia Cernei;

-decizia instanței de apel nu conține argumente plauzibile referitor la admiterea sau respingerea argumentelor apărării din apelul suplimentar depus în numele părții vătămate Oleg Brega cu privire la solicitarea casării încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău ca fiind neîntemeiată și nemotivată, prin care a fost respinsă plângerea depusă de partea vătămată Oleg Brega la 13 iunie 2013 împotriva ordonanței din 09 iulie 2012 a Procuraturii sect. Rîșcani mun. Chișinău și dispunerea anulării ordonanței din 09 iulie 2012 a procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, prin care au fost scoși de sub urmărire penală Anatolie Sajin, Anatolii Tcaci, Ivan Lașco și Andrei Babenco din lipsa elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 166 alin. (2) lit.

d) Cod penal, redat nemijlocit în apelul suplimentar depus în formă scrisă, fiind anexat la dosar. În conformitate cu jurisprudența CtEDO (Neumeister versus Austria), nerespectarea dreptului de a fi auzit constituie o ingerință în dreptul prevăzut de art. 6 § 1 din CEDO, astfel existând o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanțele judecătorești se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins;

-este neîntemeiată soluția instanței de apel, prin care s-a admis în principiu acțiunea civilă în ce privește încasarea sumei solicitate cu titlu de prejudiciu material, fiind eronat conchis că pentru stabilirea exactă a întinderii despăgubirii ar fi necesară amânarea ședinței de judecată, deoarece instanței de apel i-au fost prezentate probe ce confirmă prejudiciul material în mărime de 4475 lei, pentru deteriorarea camerei de luat vederi „Sony HDR-XR 520 E” și suma de 70 de lei, achitată pentru efectuarea expertizei medico-legale;

-instanța de apel nu și-a motivat soluția privind admiterea parțială a acțiunii civile în ceea ce vizează prejudiciul moral, dispunându-se încasarea doar a sumei de 5000 de lei din suma solicitată de 50000 de lei.

5.2.În argumentarea recursului declarat, avocatul Iurie Frunză, în numele inculpatului Andrei Babenco, a invocat următoarele motive:

-instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, deoarece nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, întrucât la caz instanța de apel unilateral și selectiv a examinat probele la dosar, în favoarea acuzării, în situația în care a pus la baza hotărârii de condamnare a inculpatului Andrei Babenco doar declarațiile părții vătămate Oleg Brega și ale martorului Iulia Cernei, date la etapa urmăririi penale, ultima nefiind audiată în ședința de judecată;

-instanța de apel, limitându-se la citirea materialelor din dosar, inclusiv a declarațiilor părții vătămate și ale martorilor, practic nu a procedat la aprecierea tuturor probelor, care au fost obiect de cercetare în prima instanță, în baza cărora s-a concluzionat asupra necesității achitării inculpatului, însă doar le-a redat parțial în partea descriptivă a deciziei;

-partea acuzării nu a prezentat suficiente probe ce ar dovedi existența elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism în acțiunile lui Andrei Babenco, iar instanța de apel pripit și greșit a concluzionat despre faptul ca acțiunile inculpatului Andrei Babenco pot fi încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal;

-instanța de apel urma să aprecieze critic proba cu înregistrarea video, care nu corespunde realității, deoarece a fost montată de către partea vătămată, care a refuzat categoric să o prezinte inspectorului de sector Sergiu Gușuvati, fiind chemat la conflictul de la Universitatea Slavonă, declarațiile căruia au fost ignorate de instanța de apel, invocând că nu are încredere în el ca colaborator al poliției.

6.Prin decizia din 07 iunie 2016 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, pronunțată integral la 07 iulie 2016, au fost admise recursurile ordinare declarate de către avocatul Iurie Frunză, în numele inculpatului Andrei Babenco și de către partea vătămată Oleg Brega și a fost casată total decizia din 25 iunie 2015 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău și a fost dispusă rejudecarea cauzei

de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1.În motivarea soluției emise, instanța de recurs ordinar a constatat că instanța de apel a ignorat practica judiciară constantă și anume prevederile pct. 22.2 ale Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în odine de apel”, care stipulează că în partea descriptivă decizia trebuie să corespundă tuturor cerințelor prevăzute de art. 394 Codului de procedură penală, în conformitate cu care instanța de apel era obligată în partea descriptivă a hotărârii de condamnare să descrie fapta criminală, considerată ca fiind dovedită.

Astfel, în conformitate cu materialele cauzei, instanța de recurs a constatat că Babenco Andrei a fost pus sub învinuire în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, iar prima instanță a pronunțat o hotărâre de achitare a lui Babenco Andrei de sub învinuirea imputată, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Instanța de recurs a constatat că, instanța de apel, rejudecând cauza, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și a conchis că prima instanță eronat a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului Andrei Babenco, deoarece conform cumulului de probe administrate în cauză, cercetate și verificate în instanța de apel, s-a constatat că vina acestuia în săvârșirea infracțiunii de huliganism a fost dovedită pe deplin.

Însă analizând decizia atacată, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel contrar prevederilor art. 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu a redat temeiul de fapt al condamnării inculpatului - fapta constatată de instanță, iar ulterior l-a recunoscut vinovat și l-a condamnat pe inculpatul Andrei Babenco în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, astfel nu s-a pronunțat asupra fondului apelului.

Din considerentele enunțate, instanța de recurs a conchis că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, fiind atestată eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, eroare ce nu putea fi corectată în procedura judecării recursului ordinar.

7.Rejudecând cauza, prin decizia din 30 mai 2017 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, pronunțată integral la 30 iunie 2017, au fost admise apelurile declarate de către procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Oleg Russu și de către partea vătămată Oleg Brega, a fost casată total sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și a fost pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal în privința lui Andrei Babenco în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că a intervenit decesul acestuia.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Oleg Brega a fost lăsată fără soluționare în procesul penal.

7.1.În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că apărătorul inculpatului Andrei Babenco, în ședința de judecată în apel, a prezentat copia de pe certificatul de deces nr. XXXXX, eliberat de OSC mun. Chișinău, potrivit căruia s-a atestat faptul decesului inculpatului Andrei Babenco la XXXXX, adică după

sentința de achitare în privința acestuia, care a fost pronunțată la 27 decembrie 2013.

În acest context, instanța de apel a constatat că intervenirea decesului inculpatului după pronunțarea sentinței de achitare, la etapa judecării ordinii de apel, condiționează încetarea procesului penal, având în vedere prevederile art. 275 alin. (1) pct. 5), art. 285 alin. (2), art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a menționat că tragerea la răspundere penală este personală, astfel încât în cazul decesului inculpatului dispare subiectul componenței de infracțiune, ceea ce implică neexaminarea fondului cauzei prin prisma motivelor invocate de apelanți. În această ordine de idei, instanța de apel a considerat drept inadmisibil argumentul părții acuzării, potrivit căruia examinarea fondului cauzei ar fi posibilă după decesul inculpatului, încetarea procesului penal fiind posibilă doar în cazul constatării vinovăției inculpatului.

Rezultând din soluția ce se impunea, instanța de apel a conchis că acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Oleg Brega urmează a fi lăsată fără soluționare, în conformitate cu prevederile art. 225 alin. (4) Cod penal, iar returnarea sumei de 4000 de lei succesorului inculpatului, Valentina Babenco, urmează a fi realizată în ordinea procedurii civile.

8. Decizia instanței de apel din 30 mai 2017, pronunțată integral la 30 iunie 2017, a fost atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Alexandru Cebanaș, în numele părții vătămate Oleg Brega și de către avocatul Iurie Frunză, în numele inculpatului Andrei Babenco.

-avocatul Alexandru Cebanaș, în numele părții vătămate Oleg Brega, prin recursul ordinar declarat la 30 iulie 2017 (Vol.IV, f.d.222), a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei din 30 mai 2017 a instanței de apel, în partea nepronunțării în privința solicitării de casare a încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și anulării ordonanței din 09 iulie 2012 a procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău; casarea ca fiind neîntemeiată și nemotivată a încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și dispunerea anulării ordonanței din 09 iulie 2012 a procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău; în cazul imposibilității reparării erorilor comise de instanța de apel prin decizia din 30 mai 2017, a solicita casarea deciziei instanței de apel cu transmiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată;

-avocatul Iurie Frunză, în numele inculpatului Andrei Babenco, prin recursul ordinar declarat la 31 iulie 2017, a solicitat admiterea recursului ordinar declarat, casarea deciziei instanței de apel din 30 mai 2017 și a încheierii protocolare din aceeași zi și dispunerea încetării procesului penal în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, în privința inculpatului achitat Andrei Babenco, în legătură cu intervenirea decesului acestuia.

8.1. În argumentarea recursului declarat, avocatul Alexandru Cebanaș, în numele părții vătămate Oleg Brega, a invocat următoarele:

-instanța de apel s-a pronunțat doar asupra încetării procesului penal în legătură cu intervenirea decesului inculpatului și lăsării fără examinare a acțiunii civile, fără a se pronunța asupra solicitărilor formulate de apelant în privința încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și ordonanței din 09 iulie 2012 a procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău;

-este neîntemeiată soluția instanței de apel privind respingerea ca fiind nefondată, a cererii declarate de către partea vătămată Brega Oleg împotriva încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, din motiv că partea vătămată a avut dreptul să o conteste, deoarece toate cererile care nu s-a reușit a fi înaintate la etapa urmării penale, se înaintează la judecarea cauzei;

-sunt eronate și constatările instanțelor de fond și de apel, prin care se susține că partea vătămată nu a fost atacată de careva persoane, întrucât la baza acestor concluzii au fost puse declarațiile martorilor subordonați inculpatului, care au fost combătute prin înregistrările video de la locul faptei și declarațiile martorului Iulia Cernei;

-decizia instanței de apel nu conține argumente plauzibile referitor la admiterea sau respingerea argumentelor apărării din apelul suplimentar depus în numele părții vătămate Oleg Brega referitor la solicitarea casării încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, ca fiind neîntemeiată și nemotivată, prin care a fost respinsă plângerea depusă de partea vătămată Oleg Brega la 13 iunie 2013 împotriva ordonanței din 09 iulie 2012 a procurorului în Procuratura s. Rîșcani mun. Chișinău și dispunerea anulării ordonanței din 09 iulie 2012 a procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, prin care au fost scoși de sub urmărire penală Anatolie Sajin, Anatolii Tcaci, Ivan Lașco și Andrei Babenco, din lipsa elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d) Cod penal, inserate nemijlocit în apelul suplimentar înregistrat în formă scrisă, fiind anexat la dosar. În conformitate cu jurisprudența CtEDO, Neumeister versus Austria, nerespectarea dreptului de a fi auzit constituie o ingerință în dreptul prevăzut de art. 6 § 1 din CEDO, astfel existând o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanțele judecătorești se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins.

8.2.În argumentarea recursului declarat, avocatul Iurie Frunză, în numele inculpatului Andrei Babenco, a invocat următoarele:

-instanța de apel just a dispus încetarea procesului penal în privința lui Andrei Babenco, în legătură cu intervenirea decesului acestuia, însă eronat a casat sentința de achitare adoptată în privința inculpatului, prin admiterea apelurilor declarate de partea acuzării;

-legislația procesual penală a Republicii Moldova nu reglementează în mod concret soluția care ar putea fi adoptată în cadrul survenirii decesului inculpatului, la etapa judecării apelului, care a fost achitat prin sentință;

-potrivit pct. 21.1 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 12 decembrie 2005, nr. 22 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, instanța de apel dispune de dreptul de a casa sentința doar după ce va rejudeca cauza, ceea ce nu s-a întâmplat în cauză, fapt menționat de către însăși instanța de apel, care a constatat că circumstanța cauzei, decesul inculpatului, impune adoptarea soluției de încetare a procesului penal fără rejudecarea fondului cauzei;

-rezultând din considerentul că fondul cauzei nu a fost rejudecat în apel, instanța de apel ilegal a dispus casarea sentinței de achitare în privința lui Andrei Babenco, contrar constatărilor CtEDO, cauza Grădinar vs R. Moldova, hotărârea

din 08 aprilie 2008 și cauza *Nolkenbochkoff vs Germania*, hotărârea din 25 august 1987;

-instanța de apel eronat a constatat că soția inculpatului, Valentina Babenco, a formulat o cerere prin care a solicitat să fie recunoscută în calitate de succesor al inculpatului, deoarece Valentina Babenco și-a exprimat poziția doar asupra faptului că poate fi reprezentant al inculpatului decedat pentru apărarea bunului său nume, a onoarei, demnității și reputației profesionale, fără a-și da acordul să devină succesor al inculpatului. În acest sens, recurentul a invocat că instanța de apel a adoptat o încheiere protocolară ilegală. Mai mult, legislația procesual penală nu prevede instituția succesorului inculpatului, întrucât răspunderea penală este individuală și nu poate constitui obiect al succesiunii.

9.Prin decizia din 19 martie 2019 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, decizia motivată pronunțată la 02 mai 2019, au fost admise recursurile ordinare declarate de către avocatul Alexandru Cebanaș în numele părții vătămate Oleg Brega și de către avocatul Iurie Frunză în numele inculpatului Andrei Babenco, a fost casată total decizia din 30 mai 2017 a Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău și a fost dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1.În motivarea soluției date, instanța de recurs ordinar a considerat ca fiind eronate concluziile instanței de apel, întrucât în prevederile art. 275 Cod de procedură penală sunt inserate circumstanțele care exclud urmărirea penală, iar la art. 285 Cod de procedură penală este reglementată procedura și temeiurile de încetare a urmării penale, din care se conchide că aplicabilitatea acestor prevederi se efectuează la faza urmării penale, iar în cazul în care din anumite circumstanțe organul de urmărire penală nu a dispus încetarea urmării penale, legiuitorul a acordat posibilitate instanței de judecată prin prisma art. 332 alin. (1), art. 345 alin.(4), pct.3), art. 350 din Codul de procedură penală să dispună încetarea procesului penal doar în cadrul ședinței preliminare, fază depășită deja în speța dată.

Instanța de apel constatând în baza copiei certificatului nr. 1699 din 21 aprilie 2017 (Vol.IV, f.d.170) decesul inculpatului Andrei Babenco, fiind investită cu posibilitatea judecării cauzei conform ordinii stabilite pentru prima instanță, urma să judece cauza conform art. 391 alin. (1), pct. 2), art. 394 alin. (4), (5), art. 396 Cod de procedură penală în coroborare cu relevațiile din pct. 22.2 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, în partea descriptivă decizia trebuie să corespundă tuturor cerințelor prevăzute de art. 394 Codului de procedură penală, iar în pct. 21.1 este explicat că dacă la examinarea apelului se va stabili existența unuia din cazurile prevăzute de art. 391 Cod de procedură penală (a intervenit decesul inculpatului, ș.a.), instanța de apel, rejudecând cauza, va casa sentința, dispunând încetarea procesului penal (cu excepția cazurilor de reabilitare).

Instanța de recurs a reținut că decizia instanței de apel a fost emisă la 30 mai 2017, partea motivată fiind pronunțată la 30 iunie 2017, iar prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 152 din 01.07.2016, în vigoare din 01.08.2016, alin. (4) din art. 225 Cod de procedură penală a fost abrogat, astfel instanța de apel a aplicat o prevedere legislativă care a fost abrogată la data emiterii deciziei, prin ce a comis o altă eroare de drept ce nu poate fi reparată la

etapa judecării recursurilor ordinare.

Analizând decizia atacată, instanța de recurs a constatat și faptul că prin apelul părții vătămate, instanța de apel a fost sesizată de a se pronunța și asupra solicitării casării încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și anulării ordonanței din 09 iulie 2012 a procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, însă din conținutul deciziei atacate nu a identificat nici o frază cu referire la acest subiect. Astfel, a constatat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții vătămate.

Partea vătămată Oleg Brega a declarat apel la 10 ianuarie 2014. Ulterior, la 28 februarie 2014, a înregistrat apel suplimentar, asupra căruia instanța de apel, în genere, nu s-a pronunțat.

Instanța de recurs a statuat că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării și aprecierii temeiurilor de drept pentru soluția emisă, nefiind oferite răspunsuri la toate argumentele inserate împotriva sentinței adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat de recurenți și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

10. Prin decizia din 12 decembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, decizia motivată pronunțată la 13 ianuarie 2020, s-a încetat procesul penal intentat în privința lui Andrei Babenco învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, în legătură cu decesul inculpatului.

În motivarea soluției, instanța de apel a remarcat că, sentința de achitare a inculpatului a fost pronunțată la 27 decembrie 2013, astfel decesul inculpatului a survenit pe parcursul derulării procesului penal, respectiv, după pronunțarea în primă instanță a sentinței de achitare, la etapa judecării cauzei în ordine de apel, ceea ce prin prisma prevederilor articolelor 332 alin. (1), 275 alin.(1), pct. 5) și 285 alin.(2) Cod de procedură penală, condiționează încetarea procesului penal.

În asemenea circumstanțe, a considerat relevante constatările Curții Europene a Drepturilor Omului în Hotărârea din 08 aprilie 2008, în cauza Grădinar versus Moldova, „... continuarea post - mortem a procesului penal și constatarea vinovăției sau nevinovăției decedatului în comiterea infracțiunii incriminate este inechitabilă și incompatibilă cu ansamblul de garanții acordate de art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece la momentul decesului acesta a beneficiat de prezumția de nevinovăție, iar în consecința decesului, el a fost decăzut din posibilitatea exercitării dreptului la apărare”.

În atare situație de drept, a constatat că acțiunea penală se stinge și, odată cu ea, încetează și procesul penal. Întrucât acțiunea penală este personală, iar în caz de deces al făptuitorului, dispăre subiectul activ al acțiunii, astfel că organele judiciare nu pot adopta decât soluția de încetare a procesului penal.

Odată ce inculpatul a decedat, apare ca lipsită de fundament juridic orice continuare a procesului penal, pentru că o acțiune penală nu se mai poate exercita față de un subiect care nu mai există, astfel soluțiile de condamnare sau achitare sunt inadmisibile.

Sub acest aspect, Curtea Europeană în hotărârea sa din 29 august 1997, în cauza A.P., M.P. et T.P. c. Suisse, a relevat că, răspunderea penală încetează odată

cu moartea autorului infracțiunii și a succede culpabilității defunctului nu este compatibil cu normele justiției penale într-o societate guvernată de preemțiunea dreptului.

11. Decizia instanței de apel din 12 decembrie 2019, pronunțată integral la 13 ianuarie 2020, a fost atacată cu recurs ordinar la 25 februarie 2020 de către partea vătămată Oleg Brega solicitând casarea tuturor deciziilor, încheierilor, sentinței și ordonanțelor emise în acest caz și dispunerea investigării cazului conform legilor în vigoare, în apărarea drepturilor sale fundamentale.

Ulterior, prin recursul suplimentar depus la 25 martie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.V, f.d.56) și la 26 martie 2020, prin intermediul poștei (Vol.V, f.d.68), a solicitat casarea deciziei instanței de apel din 12 decembrie 2019 și a sentinței primei instanțe din 27 decembrie 2013 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie corectate erorile instanței de apel prin care a fost încetat procesul penal fără judecarea fondului apelului și fără să se pronunțe asupra acțiunii civile, cu admiterea integrală a acestei.

În argumentarea recursului declarat, inclusiv suplimentar, partea vătămată Oleg Brega, a invocat următoarele:

-faptele grupului de bărbați care l-au agresat verbal și fizic într-o instituție de învățământ, l-au ținut sechestrat, precum și i-au deteriorat camera de luat vederi, au fost probate prin martori și imagini video, însă a fost decisă acuzarea doar a unei singure persoane de huliganism, ceilalți fiind recunoscuți ca martori. Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală și învinuire nu i-a fost comunicată cu explicarea căilor de atac. Ordonanța a obținut-o în al doilea an de la comiterea faptei, la câteva luni după începerea procesului penal și a contestat-o în termen, însă a fost respinsă ca fiind tardivă. Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra cererii de casare a încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și a ordonanței contestate, deși, le indică în partea descriptivă;

-instanța de apel a lăsat fără examinare acțiunea civilă cu privire la recuperarea prejudiciului moral și material cauzat de către agresori, inclusiv inculpatul Babenco. Soția inculpatului nu se prezintă la ședințele de judecată, însă achită serviciile avocatului, ar putea fi bună de plată dacă s-ar constata vinovăția soțului când era director la Universitatea Slavonă;

-la 07 iunie 2016, Curtea Supremă de Justiție a dispus rejudecarea cauzei pentru eroarea de drept admisă prin decizia instanței de apel din 25 iunie 2015 și anume că nu s-a expus asupra fondului cauzei, temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală;

-la 19 martie 2019, dată la care inculpatul Andrei Babenco era decedat, Curtea Supremă de Justiție a dispus rejudecarea cauzei pentru același temei prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, constatând că în decizia din 30 mai 2017, Curtea de Apel Chișinău nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și nu a rezolvat fondul apelului. Deși, inculpatul Andrei Babenco era decedat la data emiterii deciziei, instanța de recurs a dispus de a se rezolva fondul apelului la rejudecarea cauzei;

-instanța de apel prin decizia din 12 decembrie 2019 s-a pronunțat strict asupra încetării procesului penal în legătură cu decesul inculpatului Babenco Andrei, însă nu a examinat fondul apelului și nu a îndeplinit cerințele instanței de recurs de a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel și să rezolve

fondul apelului, în conformitate cu art. 435 din Codul de procedură penală.

-în cauza penală au fost declarate mai multe apeluri și acestea trebuiau să primească o rezolvare proprie, care în raport cu poziția procesuală și cu interesele celorlalte părți, poate fi diferită. Instanța de apel nu și-a îndeplinit obligația de a judeca apelurile cauzei, iar prin judecarea acestora, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Respectiv, rezultând din această obligație prevăzută la art. 414 din Codul de procedură penală, Curtea de Apel Chișinău nu a constatat fapta inculpatului din care să fi concluzionată vinovăția acestuia, chiar dacă a dispus în soluția finală încetarea procesului pentru temei de deces. Or, prin judecarea fondului apelului, instanța urma să rezolve dacă i-a fost pricinuit un prejudiciu material, dacă are dreptul la recompensă de la persoana inculpată, dacă poate fi obligat succesorul inculpatului să-i repare prejudiciul, însă nu a primit răspuns la întrebările formulate. Astfel, prin nejudicarea cauzei în apel a fost lipsit de mijlocul procesual și dreptul legal de a-i fi protejat dreptul patrimonial prin intermediul acțiunii civile înaintate în procesul penal, art. 59-60 Cod de procedură penală, ceea ce în opinia sa echivalează cu lipsirea sa de dreptul de acces la justiție;

-instanța de apel a admis contradicții la adoptarea deciziei din 12 decembrie 2019, deoarece hotărând încetarea procesului penal intentat în privința inculpatului Andrei Babenco în cauza penală dată, examinată în perioada 2012-2019, fiind învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, nu s-a pronunțat nici asupra vinovăției, nici asupra nevinovăției. Astfel, în decizia instanței de apel nu se regăsește nici un răspuns sau o constatare cu referire la infracțiunea judecată. Referirea instanței de apel la hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 29.08.1997 este absurdă, deoarece jurisprudența CtEDO în perioada anilor 1997-2019 a evoluat. Concluzia CtEDO arată că nu poate fi declarată vinovată penal persoana decedată, însă nu și la faptul că, în cazul decesului inculpatului, instanța ar fi exonerată de competența atribuită prin lege și obligația de judecare a cauzei în privința faptei persoanei decedate, individualizării și încadrării juridice a acesteia, precum și dacă prin infracțiune s-a produs un prejudiciu material și dacă între infracțiunea constatată a fi săvârșită există raport de cauzalitate. Atât timp cât există partea vătămată în dosar, care a înaintat revendicări patrimoniale, aceasta este condiția *sine qua non* întru apărarea drepturilor sale în calitate de parte vătămată care a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal. Or, în conformitate cu art. 225 alin. (3) din Codul de procedură penală, modificat prin Legea nr. 152 din 01.07.2016, odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă. Însă în decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău nu se regăsește nici în motivare, nici în dispozitiv revendicările referitor la drepturile sale conform acțiunii civile și cererii de apel;

-cu referire la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a pretins casarea hotărârilor contestate, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra fondului cauzei, fondului apelului, motivelor invocate în cererile de apel, iar soluția instanței de apel contravine materialelor cauzei. Drept urmare, au fost admise erori de drept fundamentale: neînfăptuirea justiției penale, încălcarea dreptului de acces la justiție și încălcarea dreptului la un proces echitabil.

-în temeiul art. 434 Cod de procedură penală, după verificarea legalității hotărârilor atacate, a solicitat pronunțarea unei noi hotărâri, evitând încă o rejudecare după 7 ani de examinare a cauzei penale. În eventuala hotărâre nouă, odată cu soluția de încetare a procesului în privința inculpatului Andrei Babenco, instanța de recurs are competență de reparare a erorii în baza materialului din dosarul cauzei și a adopta o decizie cu privire la acțiunea civilă înaintată privind despăgubirea sa în urma faptei inculpatului. În privința sa, instanța de apel a admis încălcarea drepturilor sale.

-încălcarea dreptului de acces la justiție, garantat prin art. 20 din Constituția RM, art. 19 Cod de procedură penală, art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil. Prin faptul că nu a primit nici un răspuns la cererea de apel, i-a fost încălcat dreptul său de acces la o instanță, garantat de art. 23, 25, 26 Cod de procedură penală, art. 6 § 1 CEDO. Instanța de apel a neglijat dreptul său la examinarea acțiunii civile înaintate în cadrul procesului penal privind repararea prejudiciului moral și material cauzat prin infracțiunea care a constituit obiectul procesului, art. 23 Cod de procedură penală, art. 6 § 1 din CEDO. În cauza Negura și alții v. Republica Moldova, cererea nr. 16602/06, prin hotărârea din 5 martie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat încălcarea art. 6 § 1 din Convenție, prin faptul că, Curtea de Apel Cahul, prin atitudine formalistă, a ignorat cererea reclamantilor, respectiv, decizia acestei instanțe a condus la refuzul de a examina cauza reclamantilor, chiar dacă aceștia au respectat toate condițiile legale pentru depunerea acțiunii în instanța de judecată. Prin aceasta, CtEDO a constatat că dreptul cu privire la accesul la o instanță de judecată a fost limitat fără temei legal. La caz, recurentul a afirmat că Curtea de Apel Chișinău a refuzat să se expună asupra acțiunii civile, omițând faptul că încetarea procesului penal din motivul decesului inculpatului Andrei Babenco, nu este temei ca instanța de apel să neglijeze examinarea fondului apelului și pronunțarea asupra revendicărilor sale, legal susținute începând cu prima instanță, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău și la care nu a renunțat, art. 59-60 Cod de procedură penală.

- încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat prin art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală, modificat prin Legea nr. 152 din 01.07.2016, prevede că odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă. Curtea de Apel Chișinău nu a soluționat acțiunea civilă, iar decizia din 12 decembrie 2019 în opinia recurentului nu este decât o hotărâre de constatare a decesului inculpatului Andrei Babenco, cu adoptarea soluției de încetare a procesului. Instanța de apel a cercetat doar certificatul de deces nr. XXXXX OSC mun. Chișinău. Nici o altă probă, act procesual, cerere, alte materiale ale cauzei penale, nu au fost examinate de către instanța de apel. Aceasta, în situația în care, anume cu scop de judecare a fondului apelurilor a fost dispusă rejudecarea în apel. Or, în scopul restabilirii drepturilor invocate în acțiunea civilă, instanța de apel urma să stabilească faptul încălcării acestor drepturi, constatând sau infirmând fapte și circumstanțe din materialele cauzei penale și să le reflecte în decizia sa. În cauza Vieru vs Republica Moldova, cererea nr. 25763/10, prin hotărârea din 18 iunie 2019, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că plângerile părții vătămate pentru faptul că a fost încetat procesul penal, nu au fost examinate în

modul corespunzător. În asemenea circumstanțe, precum și că partea vătămată nu a primit vreo explicație, instanța limitându-se doar la constatări, Curtea a subliniat că nu a fost asigurat un echilibru corect dintre interesele părții vătămate-reclamant și necesitatea de a asigura eficiența sistemului justiției penale, și a constatat violarea art. 6 § 1 din Convenție.

12. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, va admite recursul declarat și va casa total decizia instanței de apel și dispune rejudecarea de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Din conținutul art. 427 Cod de procedură penală rezultă că temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decât de drept, fiind determinate expres de lege. Astfel, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise.

Astfel, în temeiul art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Pornind de la obligația instanței de recurs, precum și limitele temeiurilor impuse prin lege la judecarea cauzei, Colegiul penal lărgit va accentua momentele decisive care au determinat adoptarea soluției date.

Implicit, având în vedere că decizia contestată cu recurs a fost adoptată de către instanța de apel, precum și alegațiile recurentului, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a evoca prevederile legale ce vizează procedura de examinare a cauzei în ordine de apel, precum și obligația instanței de apel.

În conformitate cu art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Alineatul 5 al aceluiași articol stipulează că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În sensul art. 417 alin. (1) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă: 7) fondul apelului; 8) temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date; 9) una din soluțiile prevăzute în art.415.

În virtutea art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În continuare, Colegiul penal lărgit va itera cerințele formulate de partea

vătămată Oleg Brega în apelul declarat împotriva sentinței emise în prima instanță.

Prin apelul declarat la 10 ianuarie 2014, partea vătămată Oleg Brega a solicitat casarea sentinței cu emiterea unei noi decizii privind condamnarea lui Andrei Babenco, admiterea acțiunii civile, constatarea încălcării drepturilor sale, repararea prejudiciului moral și material cauzat de Andrei Babenco și subalternii săi (Vol.III, f.d.110).

În suplimentul înregistrat la cererea de apel în data de 28 februarie 2014, partea vătămată Oleg Brega a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței din 27 decembrie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri conform regulilor stabilite pentru prima instanță prin care Andrei Babenco să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de privațiune de libertate, admiterea integrală a acțiunii civile cu încasarea de la inculpatul Andrei Babenco în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 4475 de lei, ce ține de deteriorarea camerei de luat vederi „Sony HDR-XR 520 E”, a prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei, suma de 70 de lei, plata pentru efectuarea expertizei medico-legale, casarea încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău ca fiind neîntemeiată și nemotivată prin care a fost respinsă plângerea depusă la 13 iunie 2013 împotriva ordonanței din 09 iulie 2012 a Procuraturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău, anularea ordonanței din 09 iulie 2012 a Procuraturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău, prin care au fost scoși de sub urmărire penală Anatolie Sajin, Anatolii Tcaci, Ivan Lașco și Andrei Babenco din lipsa elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal, citarea și audierea în calitate de martor a Iuliei Cernei (Vol.III, f.d.130-134).

Prin decizia contestată cu prezentul recurs ordinar, instanța de apel a încetat procesul penal intentat în privința lui Andrei Babenco, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, în legătură cu decesul inculpatului (Vol.V, f.d.37-44).

Aici Colegiul penal lărgit arată că în data de 20 aprilie 2017 a intervenit decesul lui Andrei Babenco, în acest sens fiind prezentată copia autenticată a certificatului de deces eliberat la XXXXX (Vol.IV, f.d.170).

Totodată, Colegiul penal lărgit notează că, deși, conform apelului declarat, partea vătămată Oleg Brega a solicitat casarea sentinței primei instanțe, pronunțarea unei noi decizii de condamnare a lui Andrei Babenco, admiterea integrală a acțiunii civile, anularea încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău de respingere a plângerii depuse la 13 iunie 2013 împotriva ordonanței din 09 iulie 2012 a Procuraturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău, anularea ordonanței din 09 iulie 2012 a Procuraturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău de scoatere de sub urmărire penală a lui Anatolie Sajin, Anatolii Tcaci, Ivan Lașco și Andrei Babenco din lipsa elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de apel s-a limitat a se pronunța doar în privința încetării procesului penal, având în vedere decesul inculpatului.

Prin prisma argumentul recurentului, Colegiul penal lărgit notează că instanța de apel a lăsat fără examinarea solicitarea de casare a încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, precum și a ordonanței contestate, în sensul formulat în apelul declarat, având în vedere obligația instanței de apel de a se pronunța asupra tuturor motivelor din apel. Lipsa unui răspuns la cerința formulată

în apel, denotă că aceasta nu a fost examinată în raport cu circumstanțele pretinse și normele de drept pertinente.

De altfel, odată ce partea vătămată/recurentul a pretins că ordonanța din 09 iulie 2012 a Procuraturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău de scoatere de sub urmărire penală a lui Anatolie Sajin, Anatolii Tcaci, Ivan Lașco și Andrei Babenco din lipsa elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 166 alin.(2) lit. d) Cod penal, a fost obținută în al doilea an de la comiterea faptei, după începerea procesului penal, care a și contestat-o, doar că a fost respinsă ca fiind tardivă, instanța de apel urma a soluționa și cerința formulată în apel de către partea vătămată privind casarea încheierii din 03 iulie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău de respingere a plângerii depuse la 13 iunie 2013 împotriva ordonanței din 09 iulie 2012 a Procuraturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău. Or, partea vătămată Oleg Brega și-a exprimat dezacordul că drept urmare a incidentului, a fost decisă acuzarea doar a unei singure persoane de huliganism.

În virtutea art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel constituie temei de recurs, având în vedere că în sensul art. 417 alin. (1) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului.

Un alt argument invocat de recurent, care, la fel, cade sub incidența temeiurilor pentru recurs și care a rămas fără soluționare, deși, a fost formulată o astfel de cerință în apelul declarat, constituie și faptul că instanța de apel în decizia sa nu s-a pronunțat asupra acțiunii civile. Or, decizia instanței de apel nu conține anumite ipoteze/dispoziții în acest sens.

Implicit, în conformitate cu art. 220 alin. (1), (2), (3) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

În temeiul art.225 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Concomitent Colegiul penal lărgit relevă că instanța de apel prin încheierea din 17 octombrie 2019, prin prisma art. 383 alin.(1) Cod de procedură penală, a reluat cercetarea judecătorească în vederea stabilirii existenței masei succesoriale, precum și a moștenitorilor, ca urmare a decesului lui Andrei Babenco la XXXXX (Vol.V, f.d.19-21). În acest sens a fost interpelat Ministerul Justiției al Republicii Moldova, fiind solicitată informația despre existența masei succesoriale și dacă au fost înaintate cereri privind acceptarea succesiunii (Vol.V, f.d.22).

Prin răspunsul nr. 12-11/2383 datat cu 19 noiembrie 2019, Agenția Resurse Informaționale Juridice a Ministerului Justiției al Republicii Moldova, a informat instanța de apel precum că a fost deschis dosar succesoral înregistrat sub nr. 575544 din 04 septembrie 2017 la notarul Rodica Semionova. Totodată, s-a comunicat că pentru informația privind persoanele care au acceptat succesiunea,

urmează de a se adresa notarului care gestionează dosarul succesoral (Vol.V, f.d.24).

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit precizează, deși, instanța de apel a inițiat procedura privind determinarea succesorilor rămași după decesul lui Andrei Babenco, aceasta acțiune nu a fost finalizată, întrucât la materialele cauzei nu se identifică informația obținută referitor la succesorii defunctului.

De altfel, prin prisma art. 416 Cod de procedură penală, instanța de apel, deliberând asupra apelului, dacă este necesar, poate hotărî reluarea cercetării judecătorești, aplicarea dispozițiilor privitoare la repararea pagubei, la măsurile preventive, la cheltuielile judiciare și la orice alte chestiuni de care depinde soluționarea completă a apelului.

Or, instanța de apel a dispus reluarea cercetării judecătorești anume pentru elucidarea circumstanței ce vizează existența masei successorale, precum și a moștenitorilor inculpatului Andrei Babenco, întrucât de această circumstanță depinde soluționarea completă a apelului.

Având în vedere existența acțiunii civile formulate în procesul penal de către partea vătămată Oleg Brega, care a rămas fără soluționare/răspuns, instanța de apel urmează a se pronunța și în privința acestei acțiuni, în contextul prevederilor legale pertinente, precum și în raport cu circumstanțele cauzei.

Mai mult, recurentul prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală a pretins casarea hotărârilor contestate, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra fondului cauzei, fondului apelului, motivelor invocate în cererile de apel, prin ce i-a fost încălcat dreptul de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează a determina și a se pronunța prin prisma legislației ce guvernează procesul penal, în privința solicitărilor apelantului Oleg Brega, precum și a motivelor formulate în apel, pentru a răspunde acestor în conformitate cu rigorile legii.

Totodată, pornind de la faptul că inculpatul Andrei Babenco a decedat, instanța de apel urmează a determina și indica în conformitate cu prevederile legale, precum și în temeiul art. 417 Cod de procedură penală, elementele obligatorii care urmează a fi reflectate în decizie.

Colegiul iterează că în decizia contestată instanța de apel s-a limitat de a cita normele de drept ce reglementează încetarea procesului în legătură cu intervenirea decesului inculpatului Andrei Babenco, precum și constatările Curții Europene a Drepturilor Omului în jurisprudența sa.

Deși, anterior la dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel prin decizia din 19 martie 2019 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, s-au punctat unele chestiuni ce urmau a fi luate în considerare și soluționate la rejudecarea cauzei în ordine de apel, în esență, acestea au fost ignorate.

În acest sens, Colegiul penal lărgit consideră necesar de a accentua că în conformitate cu art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Rezumând considerentele redate, se constată că în speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a

repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce inevitabil duce la casarea deciziei instanței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să înlăture omisiunile și erorile conturate, cât și de argumentele apelantului inserate în apel, precum și în recursul ordinar și în strictă conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se pronunțe asupra tuturor motivelor apelului, iar în dependență de acestea să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417-418 Cod de procedură penală.

Implicit, instanța de apel urmează să se conducă și de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acestei, să se pronunțe la modul convenit și în conformitate cu exigențele legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă, promptă și completă a cauzei penale.

În conformitate cu art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul ordinar declarat de către partea vătămată Oleg Brega.

Se casează total decizia din 12 decembrie 2019 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui Babenco Andrei Maxim cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 30 iulie 2020.

Președintele ședinței,
judecătorul:

Ala Cobăneanu

Judecătorii:

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Galina Stratulat